

Svensk provskrivning.

Klass VIII.

Vårterminen 1908.

AB

Nadze Olsson.

Tänkar vid slutet av min skoltid.

Jag är glad över att min skoltid är slut. Jag är trött på skolarbetet. Då jag tänker på de ^{skol}år som gått, kan jag ej förstå, att jag ej varit det alltid, och det är svårt att tänka sig, att mina jämnåriga, som ännu ha något skolar kvar, med glädje skola kunna återvända till arbetet. Detta beror naturligtvis på att arbetet

ej tillfredsställer mig. Det vore förfärligt att
tvingas till att fortsätta därmed.

Så tycker jag nu. Min längtan är att
lära mig praktiskt arbete i ett hem. På nå-
got annat ställe skulle jag ej vilja ha mitt
arbete både av princip, och emedan min
håg ligger ditåt.

Det är nu för tiden så ont om kvin-
lig arbetskraft i hemmen. Döttrarna ta-
ge så ofta andra platser, och en sådan

mängd av olika banor öppna sig för kvinnan. Många ha lockat mig men ingen så som arbetet i hemmet.

Man brukar ibland med ett visst förakt läsa annonser angående "en bildad flicka som vill gå froun tillhanda." Jag vet ej varför man behöver le åt ett så gott uppsåt. För husmödrarna är det nu för tiden mycket svårt att få hjälp och bra hjälp, och jag tycker att en flicka, som fått bild-

ning, och som på alvar tänker göra sig,
att under en husmor arbeta i ett hem,
är all heder värd.

Under skoltiden står man utanför
~~utanför~~ hemarbetet. Ingen varken kan
eller vill ålägga en några plikter utom
läsningen. Om man då ej har hög och
lust för skolarbetet, så kan det bli trö-
ligt.

Men jag vet, att trots detta min-

net av skoltiden dock alltid kommer att
leva som minnet av en lycklig tid!

Jag vet att jag har haft nytta
av min skoltid, ej blott därför att jag
inhämtat kunskaper, utan även därför att
jag lärt annat, jag vet nu ej vad, men
jag tror att jag har gjort det, emedan man
sagt mig så. Jag hoppas att en gång
förstå det själv.

I skolan är det lättare att ar-

beta än hemma, därför att tiden där är
indelad och arbetet begränsat. I ett hem
skall man själv göra indelningen, och
arbetet är obegränsat. I skolan måste
man arbeta väl, ty allt arbete kommer i
dagen. I ett hem gäller att vara trogen
i det lilla, även då det ej märkes.

I skolan blir sällan arbetet enformigt,
och man känner sig glad och frisk
tillsammans med sina kamrater.

Jag vet ej hur det är i ett hem, men jag tror att något, som kallas vardagssläp, lätt kan komma in.

Det finns hinner, som ej ha något annat omdöme om hemarbetet, än att det är ett släp-göra, och som därför söka sin utkomst på andra områden, men de finnas också, som älska detta arbete, och som därför kunna göra ett hem till en himmel på jorden.

Så vill jag sträva efter att se

mitt blivande arbete, och i dess
tjänst vill jag använda allt nyttigt
och gott, som jag fått emottaga under
min skoltid.